> Który, będąc w postaci Boga, nie uważał bycia równym Bogu za grabież; Lecz ogołocił samego siebie, przyjmując postać sługi i stając się podobny do ludzi; A z postawy uznany za człowieka, uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.
>
> *— Filipian 2:6-8*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Ukrzyżowanie, Jezus, posłuszeństwo, Zbawiciel

Interpretacja:
W drugim rozdziale Listu do Filipian *Paweł* zachęca wiernych do pokory i do tego, by uważali innych za ważniejszych od siebie. Przywołuje przykład *Chrystusa*, który – będąc Bogiem – uniżył samego siebie i stał się posłuszny woli *Ojca*, aż po śmierć na krzyżu.

Będąc w postaci Bożej

Fragment Listu do *Filipian 2:6* mówi o pokorze *Jezusa Chrystusa* i Jego gotowości do zrzeczenia się boskiego statusu dla dobra ludzkości. Werset ten zaczyna się od słów: *„Który, będąc w postaci Boga...”* – co oznacza, że *Jezus* istniał przed swoim wcieleniem jako jedna z osób *Trójcy Świętej*, czyli jako sam Bóg. Mimo jednak swego boskiego statusu, Jezus postanowił nie traktować równości z Bogiem jako czegoś, czego należy kurczowo się trzymać.

Ogołocił samego siebie

W *Filipian 2:7* wyrażenie *„Lecz ogołocił samego siebie”* może odnosić się do faktu, że Jezus posiadał wieczną chwałę jako *Syn Boży*, lecz z miłości do ludzkości ją odłożył.

Porzucił swą boską naturę, by przyjąć postać ludzkiego sługi. Czyn ten nie tylko ukazuje Jego miłość do całej ludzkości, ale także wskazuje, że my również powinniśmy być gotowi poświęcić własny komfort i wygodę dla dobra innych.

Jezus przyjął postać sługi

Gdy Jezus stał się podobny do ludzi, przyjął ludzką postać i rolę sługi. Oznaczało to, że nie tylko poświęcał się zaspokajaniu ludzkich potrzeb – tak jak czyni to sługa – ale także robił wszystko, by służyć innym z miłością: uzdrawiał chorych, karmił głodnych i nauczał prawdy.

Uniżył samego siebie

W *Filipian 2:8* Paweł podkreśla uniżenie Chrystusa związane z przyjęciem ludzkiej natury oraz Jego posłuszeństwo, które sięgało aż po śmierć. Warto zauważyć, że to uniżenie nie zostało Chrystusowi narzucone, lecz było Jego świadomym wyborem. Chrystus postanowił odłożyć na bok swą niebiańską chwałę, by przyjść na ziemię jako człowiek i doświadczyć bólu, cierpienia oraz ludzkich ograniczeń. Wiedział, że posłuszeństwo planowi Ojca będzie oznaczało śmierć na krzyżu, a mimo to zdecydował się poddać woli Bożej.

Zastosowanie w naszym życiu

Przykład Chrystusa opisany w *Filipian 2:6–8* ma ogromne znaczenie dla naszego codziennego życia. Ukazuje to, że pokora i posłuszeństwo mają kluczowe znaczenie dla naszych relacji z Bogiem i innymi ludźmi. Pokora pozwala nam dostrzec, że nie jesteśmy od nikogo lepsi, że potrzebujemy pomocy innych oraz że musimy uwzględniać potrzeby i pragnienia osób w naszym otoczeniu. Z kolei posłuszeństwo oznacza gotowość do odłożenia na bok własnych ambicji i pragnień, aby wypełniać wolę Bożą.

Zasady te możemy stosować w naszych relacjach z innymi, zwłaszcza w sytuacjach konfliktowych czy w chwilach braku porozumienia. Ważne jest, aby traktować innych z szacunkiem i życzliwością oraz wykazywać gotowość do kompromisu i ustępstw dla dobra zdrowych relacji. Co więcej, przykład Chrystusa ukazuje, jak istotna jest wytrwałość w trudnych chwilach. Jego śmierć na krzyżu była najcięższym i najbardziej bolesnym

momentem Jego życia, a jednak wytrwał On w swoim postanowieniu, wiedząc, że wypełnia wolę Bożą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Z Chrystusem jestem ukrzyżowany: żyję, ale już nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus. A to, że teraz żyję w ciele, żyję w wierze Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał za mnie samego siebie.
>
> *— Galacjan 2:20*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: Ukrzyżowanie, wiara, życie, Zbawiciel, egoizm

Interpretacja:
Galacjan 2:20 to jeden z najbardziej znanych wersetów w Biblii. W jednym zdaniu apostoł *Paweł* podsumowuje życie chrześcijanina oraz relację, jaką my, jako wierzący, powinniśmy mieć z *Jezusem Chrystusem*. Werset ten ma tak wielkie znaczenie, że wielu teologów nazywa go *„podsumowaniem życia chrześcijańskiego”*.

W tym wersecie Paweł przypomina nam, że nasze życie chrześcijańskie musi koncentrować się na Jezusie Chrystusie. Mamy być z Nim *„ukrzyżowani”* – co oznacza, że jesteśmy martwi dla grzechu, a żywi dla Boga. Nie jesteśmy już niewolnikami własnych pragnień i namiętności, lecz cieszymy się wolnością, by żyć zgodnie z Bożą wolą. Innymi słowy, Jezus Chrystus żyje w nas, a my musimy pozwolić Jego Duchowi prowadzić nas we wszystkim, co czynimy.

Druga część wersetu ukazuje, że nasze życie toczy się teraz dzięki wierze w *Syna Bożego*, którego *Ojciec* posłał na świat, aby wybawił nas z grzechu. Należy pamiętać, że nie

możemy prowadzić życia chrześcijańskiego w oparciu o ciało, lecz jedynie dzięki wierze. Oznacza to, że naszym życiem nie powinny kierować własne pragnienia i ambicje, lecz wiara w Chrystusa i we wszystko, czego dokonał On dla nas na krzyżu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Co do mnie, nie daj Boże, abym się miał chlubić z czegoś innego, jak tylko z krzyża naszego Pana Jezusa Chrystusa, przez którego świat jest ukrzyżowany dla mnie, a ja dla świata.
>
> *— Galacjan 6:14*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: Ukrzyżowanie, świat

Interpretacja:
Werset *Galacjan 6:14* wzywa nas, byśmy nie chlubili się własnymi zdolnościami czy osiągnięciami, lecz krzyżem *naszego Pana, Jezusa Chrystusa*. Ukazuje on, że krzyż stanowi centrum wszystkiego, w co wierzymy jako chrześcijanie, i że dzięki niemu świat został dla nas ukrzyżowany, a my dla świata.

Co to znaczy zostać ukrzyżowanym dla świata?

Być ukrzyżowanym dla świata oznacza wyrzeczenie się światowych przekonań i nawyków oraz całkowite powierzenie swojego życia Bogu. Jako chrześcijanie powinniśmy być oddani Bogu i Jego woli względem naszego życia, zamiast podążać za światowymi przyjemnościami i pragnieniami.

Krzyż symbolizuje ofiarę *Jezusa*, złożoną dla naszego ocalenia od grzechu i wiecznej śmierci. Na krzyżu Jezus wziął na siebie nasze grzechy i poniósł karę, na którą

zasługiwaliśmy. W swej miłości i miłosierdziu poddał się bolesnemu i upokarzającemu ukrzyżowaniu, aby ofiarować nam przebaczenie i pojednanie z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> On nasze grzechy na swoim ciele poniósł na drzewo, abyśmy obumarłszy grzechom, żyli dla sprawiedliwości; przez jego rany zostaliście uzdrowieni.
>
> *— I Piotra 2:24*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: Ukrzyżowanie, ciało, Wielkanoc, wyzdrowienie, sprawiedliwosc, grzech

Interpretacja:
I Piotra 2:24 przypomina nam, że *Jezus* poniósł nasze grzechy w swoim ciele na krzyżu na Golgocie. Cierpiał On w naszym zastępstwie, aby wybawić nas od wiecznej śmierci i obdarzyć życiem wiecznym w Nim. Werset ten przypomina nam o wielkiej miłości Boga do nas – Jego dzieci.

Co oznacza słowo „grzech”?

Zanim zagłębimy się w treść tego wersetu, warto zrozumieć znaczenie słowa *„grzech”*. Grzech to każdy czyn, myśl lub słowo sprzeczne z wolą Bożą. Wszyscy zgrzeszyliśmy, co oznacza, że zostaliśmy oddzieleni od Boga. Jednak dzięki Jezusowi możemy na nowo nawiązać relację z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz on powiedział do nich: Nie bójcie się. Szukacie Jezusa z Nazaretu, który był ukrzyżowany. Powstał, nie ma go tu. Oto miejsce, gdzie go złożono.
>
> *— Marka 16:6*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Ukrzyżowanie, Wielkanoc, Jezus, Zmartwychwstanie

Interpretacja:
Biblijny werset *Marka 16:6* opisuje jeden z najważniejszych momentów w życiu *Jezusa*: *Jego zmartwychwstanie*. Wydarzenie to stanowi fundament nauczania chrześcijańskiego, gdyż uosabia zwycięstwo nad grzechem i śmiercią. Na przestrzeni wieków wielu ludzi zgłębiało te wydarzenia i rozważało ich znaczenie, aby lepiej zrozumieć przesłanie pozostawione nam przez Jezusa oraz dowiedzieć się, jak możemy je odnieść do własnego życia.

Jezus zmartwychwstał

Według Ewangelii według św. Marka Jezus został ukrzyżowany, a Jego ciało złożono w grobie. Trzy dni później grupa kobiet towarzyszących Jezusowi udała się do grobu, zamierzając namaścić Jego ciało wonnościami. Po przybyciu na miejsce odkryły, że kamień zamykający wejście został odsunięty, a ciała Jezusa nie było w środku. Wówczas ukazał się im anioł i polecił, by się nie lękały, gdyż Jezus zmartwychwstał i nie ma Go już w grobie.

Zmartwychwstanie: fakt historyczny

Dla wielu osób opis zmartwychwstania Jezusa jest trudny do przyjęcia lub zrozumienia. Tymczasem zmartwychwstanie jest wydarzeniem historycznym, potwierdzonym przez

liczne relacje naocznych świadków z tamtej epoki. W tamtych czasach świadectwo kobiet nie cieszyło się wielkim uznaniem; uważano za nie do pomyślenia, by to one mogły być pierwszymi świadkami zmartwychwstania *Mesjasza*.

Mimo to dowody historyczne – będące niepodważalnymi – są zbyt istotne, by je ignorować. Należą do nich liczne spotkania Jezusa z uczniami, oglądanie Jego ran przez apostołów, opisane w różnych Ewangeliach Wniebowstąpienie oraz liczne kazania głoszące prawdę o zmartwychwstaniu.

Przesłanie nadziei

Zmartwychwstanie Jezusa niesie ze sobą przesłanie nadziei, gdyż ukazuje, że śmierć nie jest końcem istnienia. Często lękamy się śmierci i nie wiemy, co kryje się po jej drugiej stronie. Jednak zmartwychwstanie Jezusa daje nam pewność, że życie po śmierci istnieje. Nie musimy bać się śmierci, ponieważ umierając, przechodzimy do życia wiecznego.

Znaczenie zmartwychwstania

Zmartwychwstanie Jezusa to wydarzenie, które wyznacza początek nowej ery w historii ludzkości. Od tego momentu możemy utrzymywać bliską, osobistą relację z Bogiem – co wcześniej było niemożliwe z powodu bariery, jaką stanowił grzech. Jezus wskazał nam drogę do zbawienia, a dzięki Jego ofierze na krzyżu i zmartwychwstaniu możemy dostąpić życia wiecznego.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Potem przywołał do siebie lud wraz ze swoimi uczniami i powiedział do nich: Ktokolwiek chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie swój krzyż i idzie za mną.

> — *Marka 8:34*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Ukrzyżowanie, podazac, Jezus, Zbawienie, egoizm

Interpretacja:
Ewangelia Marka została napisana z myślą o wierzących pochodzenia pogańskiego, z których większość nie znała religii żydowskiej. Marek pragnął w swojej Ewangelii ukazać *Jezusa jako Syna Bożego* oraz podkreślić konieczność pójścia za Nim i utrzymywania z Nim osobistej więzi. W ósmym rozdziale Jezus przebywa w Galilei wraz ze swoimi uczniami; dokonuje tam kilku cudów, a następnie naucza o kosztach naśladowania Go.

Cena uczniostwa

W wersecie 34. *Jezus* gromadzi tłum oraz swoich uczniów i mówi im, że jeśli chcą za Nim pójść, muszą wyprzeć się samych siebie, wziąć swój krzyż i Go naśladować. Jest to fundamentalna nauka chrześcijaństwa, oznaczająca wyrzeczenie się własnej woli oraz podjęcie decyzji o podążaniu za Jezusem w każdym aspekcie życia. Dla wielu chrześcijan werset ten może być trudny do przyjęcia, gdyż wiąże się z wyrzeczeniem się siebie i świadomym wyborem naśladowania Jezusa. Oznacza to konieczność odłożenia na bok własnych pragnień i ambicji, aby móc wypełniać wolę Bożą.

Wyrzeczenie się siebie

Zwrot „wyprzeć się samego siebie” stanowi wezwanie do porzucenia egoizmu i skupienia się na służbie Bogu oraz bliźnim. Zamiast dążyć do osobistej wygody i realizacji własnych ambicji, musimy być gotowi zrezygnować z zaspokajania własnych potrzeb dla dobra innych. Taka postawa służby odzwierciedla miłość *Chrystusa* do nas i pozwala nam prowadzić pełne, wartościowe życie.

Wzięcie swojego krzyża

„Wzięcie swojego krzyża” oznacza ofiarę i cierpienie, jakie wiążą się z naśladowaniem Jezusa. Krzyż był narzędziem tortur i śmierci; zatem wzięcie krzyża oznacza gotowość na przyjęcie cierpienia i prześladowań z powodu wiary. Postępując w ten sposób, idziemy śladami Chrystusa i możemy mieć pewność, że On jest z nami zawsze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oto przychodzi z obłokami i ujrzy go wszelkie oko, także ci, którzy go przebili. I będą lamentować przed nim wszystkie plemiona ziemi. Tak, amen.
>
> *— Objawienie 1:7*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Ukrzyżowanie, Jezus, Drugie przyjscie

Interpretacja:
Objawienie 1:7 ukazuje potężny i poruszający obraz powrotu *Jezusa* na ziemię – powtórnego przyjścia *Chrystusa*.

Znaczenie tego wersetu

Powtórne przyjście Chrystusa stanowi fundament wiary chrześcijańskiej. W tym fragmencie obraz Jezusa „przychodzącego z obłokami” oznacza, że pojawi się On w sposób chwalebny i triumfalny, z majestatem i mocą, które wprawią w osłupienie wszystkich, którzy Go ujrzą. Co więcej, fakt, że „ujrzy Go wszelkie oko”, wskazuje na wydarzenie o charakterze powszechnym – takie, którego nikt na ziemi nie przeoczy.

Werset wspomina również o tych, którzy „Go przebili” – odnosząc się do osób, które bezpośrednio lub pośrednio przyczyniły się do Jego ukrzyżowania – przypominając nam,

że zwycięstwo Chrystusa nad śmiercią i grzechem było całkowite. Z kolei reakcja „wszystkich pokoleń ziemi” świadczy o ogromnym znaczeniu tego wydarzenia; jest to punkt zwrotny w historii ludzkości, w którym każdy zostanie wezwany, by stanąć przed Panem i zdać sprawę ze swojego życia.

Refleksja nad tym wersetem

Werset ten skłania nas do refleksji nad wagą naszego zaangażowania w wiarę oraz nad naszą relacją z Jezusem. Powszechny charakter powtórnego przyjścia uświadamia nam, że każdy z nas będzie musiał stanąć przed Nim i zdać sprawę ze swoich czynów. Niezwykle ważne jest, abyśmy byli przygotowani na ten moment i żyli zgodnie z Bożymi przykazaniami.

Ponadto werset ten stanowi poważne ostrzeżenie dla tych, którzy jeszcze nie przyjęli Chrystusa do swoich serc. Sąd ostateczny będzie czasem wielkiego płaczu i smutku dla osób, które za życia odrzuciły Chrystusa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*